

KÅRÖD- HEDE

● ***Bladet Nr 1:1988***

● *Organ för släktföreningen Kåröd-Hede, Myckleby, Orust.*

Ordförandes spalt

Kära medlemmar! Vid vårt senaste årsmöte 1986 beslöts att undersöka möjligheten att genom en medlemstidning delge uppgifter om vår släkt, som kan vara av allmänt intresse.

Härmed gör vi därmed ett försök i denna mening med ett första nummer av KÅRÖD-HEDE-bladet, som vi gärna skulle vilja göra till en nyhetsförmedlare inom vår förening.

Då det ju emellertid är förenat med en hel del kostnader att framställa och distribuera ett sådant här organ, är detta för framtiden helt beroende av att medlemmarna anser det vara värt att i görligaste mån skänka något bidrag till dess framställningskostnader.

Varje bidrag, stort som litet, emotses därför med största tacksamhet. Detta kan, tillsammans med årsavgiften eller vid någon annan tidpunkt insättas på vårt postgirokonto nr 94 26 14 - 9.

I tidningen finnes en kallelse till vårt instundande årsmöte 1988, vilket vi hoppas skall bli flitigt besökt av våra medlemmar. Under årsmötet skall vi vidare diskutera och besluta om, hur vi på bästa sätt skall ordna för framtiden.

Med bästa hälsningar till er alla och "väl mött". Er förbundne

Olle Bengtsson
Ordförande

Adresser

Styrelsen Kåröd-Hede

Ordf. Olle Bengtsson
Kolhättan pl. 13836
444 96 Ödsmål
Tel: a 031-614500
b 0303-73021

V.Ordf Gunnar Josefsson
Kåröd Stillingsön 6601
440 92 Svanesund
Tel: 0304-43040

Sekr Gert Johnard
Ulvesund pl 31205
459 00 Ljungskile
Tel: 0522-20181

Kassör Torbjörn Eliasson
Nordenskiöldsgatan 20
413 09 Göteborg
Tel: a 031-406038
b 031-126918

KÅRÖD-HEDE-Bladet. utges av Släktföreningen Kåröd-Hede, Myckleby, Orust.

Redaktör: Vakant.

Annonser: Olov Olovson.
Tel: 031-453412, 614500,
010-355883.

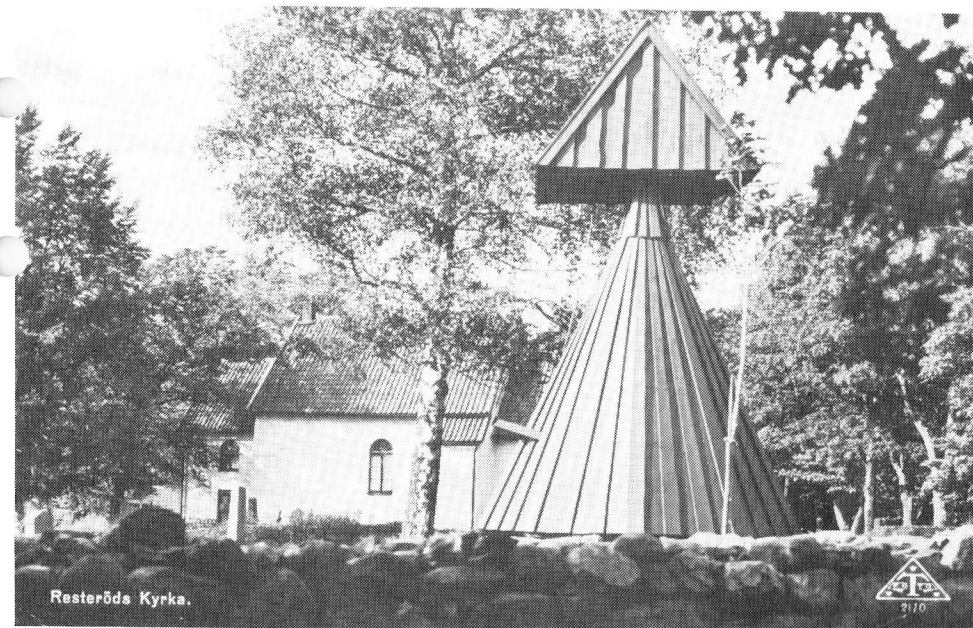
Ekonomi: Torbjörn Eliasson.
Tel: 031-126918, 406038.

Adress: C/o Eliasson.
Box 24505, 400 22 Göteborg
Prenumeration 60:-/år.

Pg: 94 26 14 - 9

Org.nr: 652005-1498

Resteröds kyrka

Resteröds kyrka är byggd under 1100-talet. Arkitekturen är tydligt skotsk-engelsk. Kyrkan består av ett rektangulärt långhus och ett smalare och lägre kor med rak avslutning i öster. Kyrkan är Bohusläns äldsta fortfarande i bruk varande kyrka som har den ursprungliga triumfbågen kvar. Kyrkans enda klocka är daterad till 1663, men först 1738 upptar kyrkoräkenskaperna utgift för en klockstapel. Den klockstapel som

är i bruk i dag är troligen rest 1859. Den nyinredning som kyrkorna utsattes för efter reformationen på 1500-talet drabbade även Resteröds kyrka. Predikstolen i holländsk renässansstil är troligen från andra hälften av 1500-talet. Altartavlan är från 1681. Krucifixet med de två fristående skulpturerna, som hänger över södra kordörren, är sannolikt från samma århundrande. Målningarna i långhusets tak är liksom läktarbarriärens målningar

(utom de senare gjorda landskapsmålningarna) från början av 1700-talet. Dopfunten är en av Sveriges äldsta. Den som står i kyrkan är en kopia, originalet återfinns på Göteborgs historiska museum, tillverkad av mästarna Sven och Torbjörn i början på 1100-talet. I september 1825 förrättade biskop *C.Fr. af Wingård* visitation i Forshälla pastorat. Hans dom över Resteröds kyrka blev hård: Med "afseende på Resteröds kyrka" yttrade H.H. Biskopen, "att den icke kan undgå att hel och hållen utdömas, då dess tillstånd är sådant att Gudstienst icke der borde hållas,, i denna kyrka finnes intet, som icke är i högsta grad förfallet,

wanhedrande för församlingen och ett tempel wanhelgande."Eftersom biskopen ansåg det omöjligt att reparera kyrkan föreslog han att församlingen skulle delas mellan Forshälla och Ljung. Paradoxalt nog blev biskopens fördömande ord kyrkans räddning. I stället för att göra en för den tiden typisk "restoration", som helt säkert skulle ha ödelagt den medeltida kyrkan, så lät bönderna själva genomföra en grundlig restaurering. På så sätt undgick dessutom församlingen ödet att bli uppdelad och försvinna. Vid detta tillfälle kom kyrkans hela interiör att vitmålas. Inte förrän vid restaureringen 1929-30 lät man på nytt ta fram takmålningarna.

Vapenhuset och sakristian är av modernt datum, de är byggda 1919-20. Fram till 1954 värmdes kyrkan upp av en stor kamin, men från och med detta år installerades elvärme. Den första av våra släktingar som är begravda i Resteröd är *Christine Samuelsdotter Hedström* och hennes make *Bernhard* på Houg. *Mor Brita* som avled på Houg 1891, 92 år gammal är som bekant begravd i

Myckleby. Samt Bernhards och Christines barn, *Bernhadina (Berna)*, *Britta*, *Anders*, *Anna*, *Karl-Otto* och *Lars*. Dessutom *Ida Olsson* och hennes make *Anton* och deras söner *Gunnar* och *Sigurd Olovson* m.fl.

Ulvesund Maj 1988
Tage Olovson

Vi försäkrar det finaste du har

Inte bara huset.

Vi kan ta hand om allt från barnförsäkringen till bilen, båten, hemmet och dig själv.

Var mån om det finaste du har, så är vi på WASA måna om dig.

Det kan vi försäkra.

Olov Olovson

Distriktschef

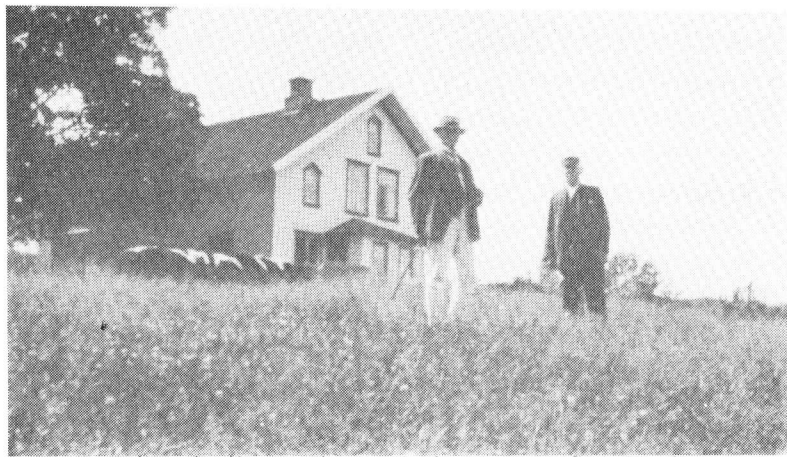
Telefon vx. 031-61 45 00

Direkt: 031-61 45 24

Hem: 031-45 43 12

Mobiltele: 010-35 58 83

WASA
FÖRSÄKRING

Kullen, å vilket gamla säteriet legat. Foto: C. A. Tiseliuss.

KÅRÖD

Kåröd i Myckleby socken Orust företeer en för trenne kvadratmils omfång högst växlande natur. Från ett flygplan skulle man kunna se, hur dess västra delar med skyddande skärgård bära den bohüsländska kustens karga och allvarsbjudande drag med klippor och blankslipade hällar och med lågväxt vegetation här och var inströdd i grönskande skrevor.

Längre in på ön skulle man se de oftast bördiga sprickdalarna lysa av grödans ljusare färger och kantas av vitglänsande bondehemman och åtskiljas av större ljungbevuxna bergsmassiv de s.k. Hamnorna. Här och var såsom vid Morlanda, Vräländ, Tegneby och Myckleby

vidga sig dessa sprickdalar till bördiga slätter, av vilka den sistnämnda kantas av skogspartiernas mörkare grönska. Likt en mjuk och dekorativ fäll höljer trädvegetationen terrängens ytvågor i de centralare delarna och sänder sina utlöpare i söder ned mot varekilsnåset och i norr mot Slussen och Henån, följande de dit rinnande befruktande vattendragen. Om man sålunda i den djupt under liggande reliefbilderna sett den typiska bohüsländska naturen i havsbandet, i det inre sett glimtar av det småländska höglandet och här och var om västgötabygd minnande släktdrag, skall man i de östra delarna finna en frodig dalgång,

Forts. på sid. 14.

MINNEN FRÅN HOUG

Som förvaltare av släktgården Houg i mer än 50 år, vill jag berätta för mina barn och läktingar några minnen och hågkomster från denna tid, som varit med om så stora och genomgripande förändringar av hela samhället, som vi fått uppleva under det senaste halvsekle.

Många -kanske de flesta - förändringarna har skett till det bättre, ingen behöver svälta här i landet, man bor bättre, de tyngsta slitjobben är borta, man har råd att unna sig även sådant som inte hör till det allra nödvändigaste.

Men det finns också en baksida som inger oro: giftutsläpp och andra föroreningar i luft och vatten, vars konsekvenser vi bara sett början av nnu. Avfallsproblemen från industri och kärnkraftverk har inte lösts på betryggande sätt. Stress och oro inför framtiden präglar många in. Man kan fråga sig om alla förändringar är värda priset.

Mina allra första minnesbilder har jag av min farfar, Bernhard. Han bodde på Lill-Houg och blev omskött av faster Berna. Han gav

mig ofta lakrits, som jag inte tyckte särskilt mycket om. Farfar var gammal och trött och hade tid med en liten parvel. Jag låg ibland bredvid honom i sängen och vilade middag. Jag kände mig hemma hos farfar, han tog hand om mig.

När jag var i 4-5 årsåldern hade vi en bagge på gården. När han inte var tjudrad tyckte han om att ligga under farstun på Lill-Houg. Skulle jag gå ut smög jag mig försiktigt fram och kikade efter baggen. Fick jag då syn på honom under trappan rusade jag tillbaka med klappande hjärta. Jag upplevde en skräckblandad förtjusning i denna -kanske inbillade- fara. Vad jag kan minnas blev jag aldrig jagad av baggen.

Jag var ganska hemkär. En gång skulle jag av någon anledning bo några dagar hos morfar och moster Ida på Tolleröd. Men se det föll mig inte i smaken. "Nu ska jag hem, och det utan krus", förkunnade jag.

En vanlig sysselsättning för barna var att vakta kor. Jag och min tre år äldre bror Karl-Otto fick ofta sköta detta mycket långtråkiga jobb. Vi hittade på alla möjliga upptåg för att få tiden att gå. Att rida roade oss i hög grad, men det fick vi bara göra någon enstaka gång.

Forts. på sid. 12.

Bernhard och Christine Johansson guldbryllup på HOUGs GÅRD 26/2 1914

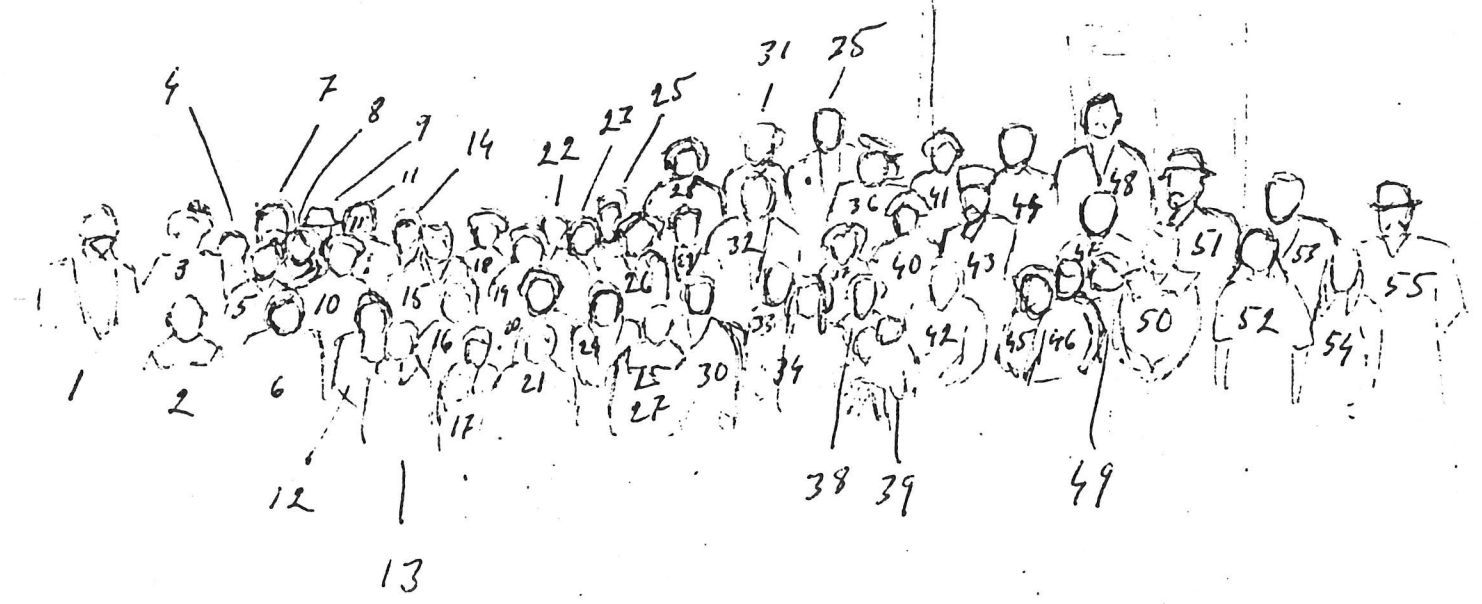
1 THEODOR LUNDIN
 2 TAGE OLOVSON
 3 IRMA JOSEFSSON
 4 HILMA ANDERSSON (?)
 5 ANNA von SCHEDWIN
 6 JOSEFIN JOSEFSSON
 7 AXEL ABRAHAMSSON
 8 ?
 9 ?
 10 nn ARDAHL
 11 nn MATTSON, gården Ryr
 12 ?
 13 EINAR OLSSON
 14 AXEL LUNDEVALL
 15 ?

29 CARL alt.MAGNUS OLSSON
 30 BERNHARD JOHANSSON
 31 HELFRID BERNE
 32 ANTON OLSSON
 33 IDA OLSSON
 34 TYRA JOHNARD
 35 ANDERS JOHANSSON på Houg
 36 KERSTIN BERNE
 37 ?
 38 ANNA JOHANSSON på Houg
 39 ERIK HAKSTEN
 40 GERDA RYLANDER
 41 TORBORG JOHNARD
 42 AXEL RYLANDER, kyrkoherde
 43 BRITTA HEDSTRÖM

16 OLGA JOHANSSON (BERNE)
 17 FRANK JOHNARD
 18 HILDA alt.IDA ABRAHAMSSON
 19 PAULINE OLSSON (?)
 20 ELLEN JOHNARD
 21 FRANCES JOHNARD
 22 PAULINE OLSSON (?)
 23 BERNHARDIN JOHANSSON
 24 CHRISTINE JOHANSSO
 25 ROBERT MACFIE
 26 BERNA JOHANSSON
 27 IVAR OLOVSON
 28 AGDA JACOBSSON
 (Barnflicka från Gotland)

44 GUNNAR OLOVSON
 45 OLGA ARDAHL
 46 SIGURD OLOVSON
 47 nn ARDAHL
 48 WERNER OLSSON i Bäck
 49 BRITTA JOHANSSON
 50 HARTVIG JOHNARD
 51 HENRIK NORBORG Kom.
 52 MÄRTA JOHNARD
 53 CARL HEDSTRÖM
 54 RUBY JOHNARD
 55 BRUNO OLSSON

Upptecknat av Frances Johnard och Tyra Malming f Johnard 880402

En släktförening blir till

Hur blir en släktförening till? Varför bildas den? Svaren kan vara många, men innerst beror det sannolikt på att många tankar så småningom sammanstrålar och utformas till något gemensamt.

Hos de allra flesta finns det nog ett medvetet eller omedvetet behov av att känna till åtminstone något om släkten som gått före oss själva.

Så var det också när vår släktförening bildades. Mångas tankar och funderingar tog praktisk form. Någon eller några måste dock alltid ta initiativet och i vårt fall var det Eva Hedström-Hultin och Gert Johnard som lade de första grundstenarna. Båda var vid den tidpunkten verksamma långt från den plats där släkten har sina anor, Eva i Örebro och Gert i Västerås. Så småningom kopplades även undertecknad in i sammanhanget och efter sonderingar åt olika håll började de första konturerna av en släktförening att ta form. Var skulle vi börja? Jo man enades om att gå tillbaka till mitten av 1700-talet och till Nils Rasmusson på Kåröd i Myckleby född 1753 och hans hustru Inger född 1765.

Då emellertid de tre initiativtagarna alla tillhörde den släktgren som utgick från "Mor Brita i Hede" Nils och Inger Rasmussons 7-de barn och gift med Samuel Larsson i Hede också den gården i Myckleby socken, blev det av praktiska skäl främst till medlemmar av denna släktgren som kallelse utgick. Vi kände vid det tillfället till så lite om övriga släktgrenar.

När kallelserna till det första släktmötet började att utgå visade det sig snart att intresset var stort. Brev och telefonsamtal talade sitt tydliga språk.

Så kom då den 14 aug. 1976. En härlig högsommardag med sol över Bohuslän. Tidigt på förmiddagen samlades en del av deltagarna vid Lyckorna för gemensam bilfärd till Myckleby kyrka. Här mötte ytterligare en stor grupp släktingar upp, många såg varann för första gången och så började en dag med samhörighet och gemenskap.

Efter en kort andaktstund i kyrkan blev det samling vid Brita och Samuel Larssons grav där Hakon Ardahl talade och bl.a. läste den dikt som en gång lästes vid Samuel Larssons jordfästning, den 23 april 1852. Blommor från släkten nedlades vid graven. Återfärden gick förbi de gamla släktgårdarna Kåröd och Hede.

På Lyckorna badrestaurang väntade lunch varefter det var dags för årsmötesförhandlingar. Enhälligt beslutades att bilda släktföreningen som fick namnet "Släktföreningen Kåröd-Hede, Myckleby, Orust".

Ordförande blev undertecknad Sam Olovson, sekreterare Eva Hedström-Hultin och kassör Gert Johnard. Dessutom ingick en representant för varje släktgren i styrelsen.

Intressanta glimtar ur släktens historia förmedlades av Hakon Ardahl innan det blev tid för en stunds personlig samvaro.

Till den gemensamma middagen samlades över 100 personer. Sam Olovson tolkade initiativtagarnas glädje över att en släktförening nu bildats och frammanade bilden av gångna släktled som människor "med lysande ögon och ivrigt arbetande händer".

Nils Ardahl uttalade även han sin glädje över att en släktförening nu kommit till stånd och framförde deltagarnas tack till initiativtagarna för deras arbete.

*Ljungskile i april 1988
Med hälsning till alla i släkten
Sam Olovson*

ODE TILL EN GÅRD

Av Rut Haksten

Du gård,
vän och kamrat sedan en lång tid.
40 år har vi delat, vi känner varann utan och innan.

Alla dina skiftande ansikten.
Inte bara skönansikten, inte bara idyll.

I naturens kretslopp uppenbarar du dig starkast.
Vitsippsvårar, klöversomrar, gyllenlövshöstar,
istappsvintrar.

Stjärnhimlen ej att förglömma.
För du har ett tak:
en stjärnhimmel, en sol- och molnhimmel.

Ditt ansikte kan vara milt som ett lent vårregn,
strängt och hotfullt som en höststorm,
dystert som en droppande dimma en mörk decemberdag.

Du ger och du tar.

Du kräver absolut hängivenhet,
arbete utan gräns,
ständig närvaro i tankar, ord och gärning.

Jag har suckat: "Kväv oss inte.
Inte så hårda band. Frihet, lite frihet..."
Då har du vänt bort ditt ansikte,
förnärad.
Du vårt Houg
med dina höga träd
och mossmjuka skogsgömslen,
Du vilar så synbart oföränderlig
i en föränderlig värld.
Du ligger så trygg,
men trygghet är bräcklig.

Jag har sett mina barn växa i ditt hägn,
Arne och jag har åldrats här tillsammans.
Min stund på jorden
blev en stund med dig
här på Houg,
här i ljuset och skuggorna.

Däremot hade ingen uttalat förbud mot att rida på korna, även om vi hade våra aningar. Så en dag, när vi var utom synhåll hemifrån satte vi igång och red på korna av hjärtans lust. För det mesta gick det lugnt och sävligt men ibland blev det rena rodeon och vi flög av koryggen med väldig fart och rullade som nystan på gräsbacken. Vi hade roligt och tiden rusade iväg. Men väl hemkomna på kvällen ringer grannen i Bäck och berättar om vårt tilltag, nu flög det extranöjet sin kos och räfst och rättarting väntade istället.

Vi barn växte upp ganska bekymmersfritt. Arbete och vila varvades med glädje och sorg på ett naturligt sätt. Vändpunkten kom sommaren 1932. Pappa hade legat på lasarettet för operation men var på bättringsvägen. Vi väntade honom hem en lördag, men på fredag fick vi meddelande att han avlidit, hastigt. Från den dagen kom allvaret in i tillvaron. Det ekonomiska läget var bekymmersamt. Det var dåliga tider. Fläsket fick säljas för 35 öre kilot. För en slaktad ko fick man 60 kr. Mjölken betalades med 12 öre litern och för äggen fick man 50 öre per kg. Mamma och vi barn strävade vidare med gården till hösten -36. Då utbröt en barnförslamnings-

epidemi och hon fick uppleva att 5 av barnen insjuknade. Mina två äldre bröder dog. Mina två yngre systrar och jag själv klarade oss ganska helskinnade undan sjukdomen. Allt detta blev för mycket för mamma och hon dog nyåret -37.

Här stod vi nu föräldralösa. Men då ryckte faster Berna in som den räddande ängeln och tog han om oss. Jag var 17 år, Margareta 14 och Märta 12 år. Släktens "kloke" samlades för att besluta om gårdens framtid. Efter långa diskussioner beslutades om utarrendering. Men då satte jag mig på tvären. Jag kände instinktivt, att släppte vi gården nu fick vi aldrig den tillbaka. Slutligen fick jag tillåtelse att på försök driva jordbruket. Med faster Bernas och mina yngre systrars hjälp, lyckades vi med mycket arbete och stor sparsamhet ro skutan i land.

1947 träffade jag en flicka som hette Rut och hon har, utan alltför högljudd klagan, varit min följeslagerska i snart 40 år. Det är beundransvärt och jag står i stor tacksamhetsskuld till henne för detta. Vi har tillsammans fått fem barn. De har alla gett oss mycken glädje och omtanke men även sorg och oro.

På 50-talet var det dags att tänka på ett ladugårdsbygge. Den gamla 100-åriga ladugården började bli för skröplig. Nu började en arbetsam tid, för jag ville hjälpa till så mycket som möjligt för att hålla ner kostnaderna. Pengar var nämligen en bristvara. När allt var färdigt och den nya ladugården stod klar var det med stor glädje vi flyttade in djuren.

1960 var det dags för nästa bygge. Boningshuset, som delvis var 250 år gammalt, brann ner till grunden. Det nya huset byggdes efter normal standard, vilket ju i hög grad underlättade hushållsarbetet.

Så här i efterhand kan man inte annat än förundra sig över vilka förändringar som skett inom jordbrukets område under de senaste 50 åren. Ännu så sent som på fyrtioalet drevs jordbruket på ungefär samma sätt som både far och farfar gjort. Man plöjde med hästar, man hässjade höet och man band säden för hand. Kärvarna torkades på fälten för att så småningom köras hem till ladan. Sedan tog tröskandet vid. Det är en enorm skillnad mellan att gå efter en hästplog med en tiltbredd av 30 cm och dagens traktorplög, som plöjer med en bredd av två meter i

varje drag. Höet hässjas inte längre. Man kör självlastarvagnar istället. Samma sak med säden. Allting bärgas med skördetröskor och spannmålen körs direkt till magasin. Mekaniseringen har medfört en väldig besparing av manuellt arbete inom alla områden av jordbruket. På trettiotalet var 30% av landets befolkning sysselsatta inom jordbruket. Idag är det 3,5%. Det är kärvt ekonomiskt inom jordbruket idag. Den hårda ekonomin och de stora ekonomiska satsningarna som behövs i det mekaniserade jordbruket, gör det svårt för de unga att etablera sig som lantbrukare.

När man vid arbetsdagens slut tänker tillbaka på sitt liv, är det mycket som man önskar ogjort. Och mycket önskar man skulle vara gjort, som aldrig blev av. Bondens yrke är tungt och slitsamt, men kontakten med jord och djur, känslan av att med kraft kunna påverka sin situation i ena eller andra riktningen, gör att man ändå känner sig nöjd och tillfreds.

*Arne Haksten
Hougs gård i maj 1988*

REDAKTÖR SÖKES.
Ring Torbjörn tel. 031-40 60 38

Forts. från sid 7. Kåröd.

kantad av lummiga skogskulisser, där barr- och lövskog endräktigt sämjas, där vita gårdar följa i en lång lysande kedja, en leende nejd, som för tanken hän till Blekinges fagra nejder.

Från trakten norr om Stillingsön sträcker sig denna dalgång, benämnd Halen eller Halvleden, i nordlig riktning mot Allmag samt skyddas å ömse sidor av långsträckta skogsklädda höjder — här är Kåröd beläget.

I Biskop Eysteins *Röde Bog* (1388-1394) omnämnes gården *Kararudi*. År 1532 erhöll Simon Erikssön gården av Kristian II, fri från ränta och all tunga, sannolikt för tjänster, som han utfört under infallet i Bohuslän sagda år. I 1568 och 1573 års skatteböcker upptages gården som skattegod.

År 1600 innehavdes en del av hemmanet av Erik i Kåröd. År 1635 tillbytte sig Daniel Bildt till Morlanda en mindre del av gården från bonden Hans i Henån och återstoden av Sven i Kåröd och hans barn.

Bland minnesmärken, som ännu finnas kvar omnämnas Djurhagen, en gammal jaktpark, upptagen så sent som på en av Werming år 1809

upprättad karta. Än i dag är den långa sträckor kringgärdad av en kvarstående stenmur, som vid anläggningen sannolikt haft en höjd av omkring 2 meter och uppförd efter kraftigare mått än våra dagars stengärdesgårdar. På sina ställen har stänglset, som till synes efter ännu bevarade kvarlevor, utgjorts av träpalissad med vall och grav. Djurhagen har enligt kartan och i terrängen befintliga rester utgjorts av den udde med berg och skogsparti, som å generalsstabskartan skiljer Allmags- och Kåröds kilen. I västlig riktning tyckes djurhagens begränsning ha nått till Kåröd-Allmagsvägen. Av själva sätesgården kvarstår i våra dagar blott en jordkulle av omkring 30-40 meters utsträckning mellan de gårdar, som innehavas av Anders Olsson och nämndeman *Hans Bernzon*. Man kan följa terrassernas utsträckning, som kantat manbyggnadens norra fasad, liksom vid dikesgrävning avloppstrummor, ler- och stengodsskärvor, gamla sporrar, signet m.m. blivit funna. I Kåröd Ödegård finnas ännu en gammal ekdörr och en blyinfattad ruta, som säges ha tillhört herrgårdsbyggnaden. I säteriets omedelbara närhet låg en ännu befintlig karpdam, och synes det gamla bysamhälle, som skapades vid säteriets

uppdelning, även här haft sin plats. I terrängen mellan Stillingsön och Kåröd ser man ännu vallarna efter en forntida kvarndamm, som även finnes betecknad å äldre kartor. Hos nämndeman *Hans Bernzon* förvaras en del handlingar och kartor belysande platsens äldre historia. Utom Wermings karta finnes även en 1809 verkställd avskrift av den beskrivning, som åtföljde den av Erik Kuus år 1695 upprättade. Av beskrivningen framgår, att till herresätet hörde "Trädgård med åtskilligen fruktbar träd", därjemte en "Körsbärsträdgård, item en kålgård". I Kalms år 1746 publicerade Bohuslänska resa säges, att humlen på Orust "skall nästan uti ingen ting gifva den Brunsvigska efter" samt att på intet ställe i Sverige skall växa "bättre och skönare Humla". Man får ett livligt intryck härav vid läsningen av ovanstående kartbeskrivning, av vilken framgår, att sätesgården taxerades till 600 stänger och de där under lydande torpen och härligheterna, Prestegrinnan, Svenserö, Grinnan, Norra och Södra Platsen, Stillingsön, Kalvehagen, Svinehagen, m.fl. inalles taxerades till 391 humlestänger. "Djurhagen" anges giva bete för 16 kor, varjemte de små holmarna ansågos föda 4 bockar.

Av övriga hos nämndemannen förvarade handlingar märkas en lagfartshandling daterad 13/11-1709 och undertecknad av M. S. Bildt under mannens frånvaro i fångenskap, äganderättshandlingar m.m. Det sades i gamla tider, att Kåröd var Orusts bästa och bördigaste hemman. I våra dagar har uppdelningen drivits så långt att vissa hemmanslotter angivas i tio miljondelar.

Å det gamla Kåröds forna ägor ligger numera en av Bohusläns naturskönaste badorter, det idylliska och fagra Stillingsön.

Carl A. Tiselius, 1925

Vi säljer och köper
böcker om
Bohuslän.
Ring eller skriv till
Torbjörn Eliasson för
katalog till släktpris
(gratis).

 Connoisseur
Torbjörn Eliasson AB

Telefon 031-40 60 38.
Box 24505
400 22 Göteborg

Kunskaper, Kontakter, Ambitioner

Vad är viktigare för dig när din bostad, din kanske viktigaste ägodel, ska säljas? Dessa tre begrepp är mer än honnörsord för oss – de utgör tillsammans grunden för vår verksamhet.

KUNSKAPER

Vi har 12 års branscherfarenhet av försäljning av andels- och bostadsrättslägenheter i Stockholm, både i innerstaden och i närförorterna. Vi behärskar alla led i förmedlingsprocessen: Värdering, marknadsföring, visning, köpekontrakt och övriga avtal samt finansieringsfrågorna. Vi är godkända mäklare av Länsstyrelsen.

KONTAKTER

Våra kontaktvägar går åt två håll. Vi har en stor efterfrågan på lägenheter i alla storlekar och prislägen från seriösa och goda köpare. Och vi har de bästa kontakter med banker och andra finansieringsinstitut.

AMBITIONER

Vi är ännu ett ungt företag som ska finnas kvar i decennier framåt. Vi är rädda om vårt namn. Därför lägger vi i varje enskilt uppdrag ned mesta möjliga omsorg på att få de två parterna säljare och köpare riktigt nöjda med vårt arbete.

Kontakta oss när du söker en köpare till din lägenhet! Vi gör en fri besiktning och värdering. Och vi upprättar exakta boendekostnadskalkyler. Vi vill ge trygghet åt både säljare och köpare.

Vi finns på telefon 08-31 46 66 under kontorstid. Under övrig tid kan vi nås på 08-30 25 33, 08-32 18 44, 08-68 86 35.

MATS HOLMGRENS FASTIGHETSBYRÅ AB

KARLBERGSVÄGEN 52, 1TR. 113 34 Stockholm